

KRONIKA.

Znanstveno društvo za humanistične vede v Ljubljani. Krožek požrtvovalnih znanstvenikov, ki je leta 1917. ustvaril «Časopis za slovenski jezik, književnost in zgodovino», se je sedaj razširil in bo svoje delovanje nadaljeval v večjem obsegu. Dne 6. oktobra se je namreč ustanovilo «Znanstveno društvo za humanistične vede v Ljubljani». Na ustanovnem občnem zboru istega dne so bili izvoljeni sledeči pravi člani društva: dr. Anton Breznik, gimn. prof. v Št. Vidu, dr. Ivan Grafenauer, gimn. prof. v Ljubljani, dr. Ludmil Hauptmann, univ. prof. v Ljubljani, dr. Fr. Kidrič, univ. prof. v Ljubljani, dr. Fr. Kos, gimn. prof. v pok. v Ljubljani, dr. Dragotin Lončar, realčni prof. in predsednik «Slovenske Matice» v Ljubljani, dr. Josip Mantuani, ravnatelj muzeja v Ljubljani, dr. Matija Murko, univ. prof. v Pragi, dr. Rajko Nahtigal, univ. prof. v Ljubljani, Maks Pleteršnik, gimn. prof. v pok. v Ljubljani, dr. Ivan Prijatelj, univ. prof. v Ljubljani, dr. Fr. Ramovš, univ. prof. v Ljubljani, dr. Janko Šlebinger, realčni prof. v Ljubljani, dr. Franc Veber, univ. docent v Ljubljani, dr. Avgust Žigon, ravnatelj stud. knjižnice v Ljubljani. — Na prvem občnem zboru istega dne je bil izvoljen za predsednika prof. Nahtigal, v odbor pa: Kidrič, Kos, Ramovš, Šlebinger in Veber. — V upravno komisijo so bili izvoljeni: Hauptmann, Mantuani in Prijatelj. — Za društvenega delegata na kongresu čeških in jugoslovanskih akademij in učenih društev, ki se je vršil koncem oktobra v Zagrebu, je bil izvoljen dr. Fr. Kidrič.

Dosedanje delo društvenih članov nam je porok, da se ne bodo zadovoljili s samim čisto «formalnim aktom» ustanovitve društva, ampak da ga bodo realizirali s pravim znanstvenim delom. Vodi jih zavest, da je čisto znanstveno delo našemu narodu potrebno, oporo pa jim daje pri tem nesebičnem vbadanju dejstvo, da se tudi pri nas vkljub vsej pogreznjenosti v najostudnejši materializem še nahajajo ljudje, ki tako idealno stremljenje cenijo. Prekrasno zveni tako plemenito in blago mišljenje iz govora Jovana M. Žujovića, predsednika srpske kr. akademije, na prvem svečanem zborovanju akademije po vojski, 7. marca 1920., ki ga je pod naslovom «Zadaci novog doba» priobčil v izvlečku «Prosvetni glasnik. Službeni list ministarstva prosvete kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca», letnik XXXVI, str. 2—8: «Polje intelektualnoga rada, na kome Akademija ima svojo postat, jako se proširilo. Na sreću našu, skoro na svima tim širinama ima izvršnih poslenika, i usamljenih i udruženih, koji su ih ranije sa uspehom obdelavali. Uspeha će biti još mnogo više, kada se i na ovome polju usvoje plodonosna prstonarodna pravila zadrugarstva i običaji sprege, pozajmice, mobe. I u dosada razjedinjenim državama, naše su Akademije, Srpska Kraljevska i Jugoslovenska, imale govora o deobi rada i saradnji. Sada, po državnom ujedinjenju, obe su odmah stupile u dogovore o zajedničkim preduzećima. Takvih preduzeća imaće više. Njih će isticati pojedini odseci Akademije, a celokupne će ih Akademije ceniti i prihvatiti, radi čega će, ako ustreba, naša Akademija promeniti i svoj Zakon i Poslovník. Ja nemam prava da ovim govorom pretičem pojedine predloge i odluke o

njima. Akademije će naći šta im kad valja za zajednicu činiti, nastavljaajući rad svaka u svome dojakošnjem delokrugu.

Dopustite mi samo da izjavim želju da se pored ova dva središta za obradjivanje više nauke, u Beogradu i Zagrebu, što skorije stvori slično središte i u Ljubljani, i da sva tri stupe u najprisnije zadrugarske veze, koje će takodje ujemčavati naše narodno i državno jedinstvo. Obrazovanju Slovenačke Akademije Nauka možemo se nadati u toliko pre što se sada srećno ostvaruje davnašnja želja Slovenaca da imaju svoj Universitet. Universitet će njihov prikupiti do sada rasturene stručnjake, i stvoriti mnoge nove.

Srpska Kraljevska Akademija sa bratskom ljubavlju pozdravlja to novo svetlilo na nebu Jugoslavije.»

Poziv našim pisateljem. Vsi naši znanstveni pisatelji se pozivljajo in prosijo, da pošljejo uredništvu «Našega lista» po eno svojo povest ali pesem (pesmi lahko tudi več).

Vsaka dobra povest bo brez razlike sprejeta in plačana z 200 dinarji, vsaka pesem pa s 60 do 80 dinarji.

Povest ni treba da bi bila daljša od 2 do 3 tiskanih strani «Našega lista».

Vsi sprejeti prispevki bodo natisnjeni v oni vrsti, kakor bodo prišli, honorarji pa se bodo poslali pisateljem najdalje do 25. decembra t. l., in sicer vsem, ki so svoje rokopise poslali pravočasno.

Pisateljem torej ne bo treba čakati na honorar dotlej, ko bodo prispevki natisnjeni.

Rok, do katerega morajo rokopisi biti poslani uredništvu, je 10. december t. l.

Rokopisi se naj pošljejo na adresu: Uredništvo «Našega lista», Beograd, Drinčićeva ul. 24.

NOVE KNJIGE.

Uredništvo je prejelo v oceno sledeče knjige (z zvezdico * označene so natisnjene v cirilici):

Anžlovar, V. & Res, Alojzij. Visokošolski študij v Italiji. V Trstu, 1921. Tiskala tiskarna «Ėdinost». 42 str.

Begović, M. Dunja u kovčegu. Roman. Zagreb. St. Kugli. 1921. 220 str.

Cankar, Ivan. Grešnik Lenart. Življenjepiš otroka. V Ljubljani. L. Schwentner. 1921. 114 str. 28 K, vez. 40 K.

Čitanka, Slovenska, za drugi razred srednjih šol. Sestavil Josip Wester. V Ljubljani, 1921. Založila Jugoslovanska knjigarna. Natisnila Jugoslovanska tiskarna. 231 str. Vez. 68 K.

* **Daudet, Alphonse.** Safo. Iz pariskoga života. S francuskoga preveo Milan S. Nedić. 2., pregledano izdanje. U Beogradu. S. B. Cvijanović. 1921. 187 str. (Moderna biblioteka, 9.)

Finžgar, F. S. Razvalina življenja. Ljudska drama v treh dejanjih. «Slov. Matica» v Ljubljani. Izredno izdanje. 100 str.